

Ma o - len väi - ke lap - su - ke ja püü - an õn - nis - tust, ma

o - len veel nii noo - ru - ke ja va - jan ju - ha - tust.

2. Sa olid, Õnnistegija, mu heaks lapsuke! Sa lunastasid verega mu hinge endale.	4. Mu südame nüüd Sinule ma annan rõõmuga, end usaldan Su hoolele, mind varja armuga!
3. Et rõõmustada võiksin Sind ma oma eluga, siis õpeta Sa ise mind nüüd oma sõnaga.	5. Mu südant hoia puhtana ja ela tema sees, et ükskord võiksin pühana ma seista Sinu ees.

*Viis: EELK Toronto Lauluraamatukomitee materjalid.
Sõnad: Nikolaus Ludwig von Zinzendorf, 1700-1760.*